

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/150/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114208940
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114208940.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO 36 234 176, v konaní zastúpeného Advokátskou kanceláriou GOLIÁŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, IČO 47 234 679 proti odporcovi Q. M., bytom F. nad M., A. 436/11, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu, občianskeho združenia VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Bratislava, Šafárikovo nám. 7, IČO 42 362 962, v konaní zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A o zaplatenie 842,24 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 11C/109/2014-62 zo dňa 07. mája 2015, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o povinnosti navrhovateľa zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 396,25 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 396,25 eur od 18.04.2014 do zaplatenia, všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že navrhovateľ uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu do rúk jeho právneho zástupcu, JUDr. Patrika Podhorského, advokáta náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 28,56 eur, do 15 dní od právoplatnosti rozsudku a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Na odôvodnenie svojho rozhodnutia vo veci samej súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným na tamojšom súde dňa 24.04.2014 domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 842,24 eur, kapitalizovaný ročný úrok z omeškania vo výške 152,85 eur, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 842,24 eur od 18.04.2014 do zaplatenia a trovy konania. Súd vykonal dokazovanie, ktorého výsledky posúdil podľa § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, podľa § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy medzi účastníkmi. Súd po preskúmaní veci zistil, že zmluva zo dňa 23.09.2010, uzatvorená medzi účastníkmi, neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch, konkrétne údaj o konečnej splatnosti poskytnutého spotrebiteľského úveru a údaj o výške, počte a termínoch jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonodarca zaviedol obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorých nedostatok v niektorých prípadoch má za tak závažný nedostatok zmluvy, že takto postihnutú zmluvu sankcionuje následkom bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru. Takto závažným údajom je okrem iného i údaj o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov /§ 9 ods. 2 písm. k) zákona/ a údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru /§ 9 ods. 2 písm. f) zákona/. Vzhľadom k tomu, že zmluva neobsahuje tieto povinné údaje považuje sa predmetný úver v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov. Navrhovateľ od odporcu nemôže

požadovať žiaden úrok a žiadne poplatky. Odporca je tak povinný vrátiť navrhovateľovi len rozdiel medzi reálne poskytnutými peňažnými prostriedkami vo výške 700,- eur a sumou peňažných prostriedkov, ktoré odporca navrhovateľovi v splátkach splatil vo výške 303,75 eur teda sumu vo výške 395,25 eur . Z týchto dôvodov súd návrh v rozsahu prevyšujúcom túto sumu zamietol. Podľa § 517 ods.1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 1.1.2009 súd priznal navrhovateľovi aj úroky z omeškania, keď odporca dlh voči navrhovateľovi v dohodnutých lehotách splatnosti splátok do dňa zosplatenia celého úveru neuhradzoval a dostal sa do omeškania a preto je povinný uhradiť navrhovateľovi úrok z omeškania a to odo dňa uplatneného v žalobe od 18.04.2014, kedy bol odporca nesporné v omeškaní s plnením peňažného dlhu, nakoľko úver bol zosplatený dňom 10.04.2012 a to vo výške 9% ročne, keďže bolo preukázané, že k uvedenému dňu bola základná sadzba ECB vo výške 1%. V ostatnej časti uplatneného úroku z omeškania /a to zo sumy, ktorá nebola navrhovateľovi priznaná/ súd návrh zamietol. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľovi súd priznal z uplatnených 995,95 eur /842,24 eur sumu + kapitalizované úroky z omeškania 152,85 eur/ sumu vo výške 396,25 eur čiže v 40% mal navrhovateľ úspech a v 60% neúspech /pričom neúspech navrhovateľa je zároveň úspechom odporcu/, pomer úspechu a neúspechu je 20% (60-40), preto by mal nárok na 20% uplatnených trov konania. Nakoľko si odporca náhradu trov konania neuplatnil a súd rozhoduje o ich náhrade len na návrh /§ 151 ods.1 O.s.p./ a odporcovi žiadne trovy konania nevznikli súd mu ich náhradu nepriznal. Vedľajší účastník vystupoval v konaní na strane odporcu a má v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní rovnaké práva ako odporca. Súd mu preto priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 20% zo sumy 142,78 eur a to 28,56 eur. Trovy spočívali v účelne vynaložených trovách právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci po 51,45 eur/úkon - príprava a prevzatie veci, podanie vyjadrenie vo veci, + 2x 8,04 eur paušálna náhrada a 20% DPH , spolu 142,78 eur podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a),b), § 16 ods. 3, § 18 ods.3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Navrhovateľa súd zaviazal zaplatiť náhradu trov konania podľa § 149 ods. 1 O.s.p. k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka. Lehotu na splnenie povinnosti uloženú súdnym rozhodnutím určil súd podľa § 160 ods.1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku do výroku, ktorým ho súd zaviazal k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania podal včas odvolanie navrhovateľ. Namietal, že trovy vynaložené vedľajším účastníkom na jeho právne zastúpenie vo veci nie sú trovami vynaloženými účelne, keď vedľajší účastník zastúpený advokátom podáva svoje jednotlivé podania v hromadných skutkovo a právne totožných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu a individualizáciu tej ktorej veci. Okrem toho je vedľajším účastníkom združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľa a malo by disponovať špecifickými odbornými vedomosťami potrebnými na zabezpečenie riadneho zastúpenia účastníka v konaní. Nakoniec navrhovateľ poukázal aj na to, že ministerstvo hospodárstva poskytuje spotrebiteľským združeniam dotáciu na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, pričom občianskemu združeniu, ktoré je vedľajším účastníkom v predmetnej právnej veci bola v roku 2012 udelená dotácia vo výške 4.000,- eur. Navrhovateľ preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku zrušil a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, eventuálne zmení predmetný rozsudok tak, že neprizná vedľajšiemu účastníkovi žiadne trovy konania.

K odvolaniu navrhovateľa sa odporca ani vedľajší účastník písomne nevyjadrili.

Krajský súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka v zmysle § 212 ods. 1 O.s.p. v medziach a z dôvodov odvolania navrhovateľa a zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa v tejto napadnutej časti je potrebné potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p..

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka. Rozsudok súdu prvého stupňa nebol napadnutý vo výrokoch, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o veci samej ani vo výroku o náhrade trov konania odporcu, a preto v týchto častiach rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nie je dotknutý /§ 206 O.s.p./.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu. V danej veci bolo preto potrebné rozhodnúť o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ako to aj správne v odôvodnení rozhodnutia uviedol súd prvého stupňa. Z napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v danej veci vyplýva, že súd prvého

stupňa vyhovel návrhu navrhovateľa len čiastočne, keď mu priznal len sumu 396,25 eur spolu s úrokom z omeškania 9 % ročne zo sumy 396,25 eur od 18.04.2014 do zaplatenia a vo zvyšnej časti, o zaplatenie istiny 445,99 eur spolu s úrokom z omeškania a o zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 152,85 eur návrh navrhovateľa zamietol. Vzhľadom na tento výsledok konania súd prvého stupňa správne náhradu trov konania pomerne rozdelil, pričom aj správne určil pomer úspechu a neúspechu účastníkov tak, že odporca bol v konaní pomerne úspešnejší, pričom pomer jeho úspechu je 20 %.

Odporcovi by tak podľa § 142 ods. 2 O.s.p. patril náhrada trov konania v uvedenom pomere. Keďže si však túto neuplatnil a súd o náhrade trov konania rozhoduje len na návrh /§ 151 ods. 1 O.s.p./, správne súd prvého stupňa odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Uvedené však nepredstavuje prekážku priznaniu náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval v konaní na strane odporcu a na ktorého sa tak tiež vzťahuje pomerný úspech odporcu v konaní, pričom tento si právo na náhradu trov konania uplatnil.

Čo sa týka účelnosti trov konania, ktoré vedľajší účastník v danej právnej veci vynaložil a ktoré mu súd prvého stupňa po správnom vyčíslení podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. priznal, odvolací súd uvádza, že vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považuje v zásade za účelne vynaložené. Samotná skutočnosť, či sa vedľajší účastník dá v konaní zastúpiť, je na voľbe samotného vedľajšieho účastníka. Preto úkon prevzatia a prípravy zastúpenia ako aj trovy naň vynaložené nemožno hodnotiť ako neúčelné. Rovnako tak aj ďalší úkon právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka a trovy naň vynaložené musí odvolací súd hodnotiť ako účelné. Vedľajší účastník konania má právo vyjadriť sa k návrhu na začatie konania. Jeho písomné vyjadrenie bolo meritorne, skutkovo i právne vyargumentované, keď vedľajší účastník jasne poukázal na nedostatky zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré viedli k záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, ktorý bol odporcom čerpaný. Je bez významu, že tieto argumenty používa vedľajší účastník vo viacerých právnych veciach, keď navrhovateľ si uplatňuje v rôznych súdnych konaniach od rôznych spotrebiteľov svoje práva, ktoré majú pôvod v rovnakých zmluvách /líšia sa len samotnou osobou spotrebiteľa a parametrami daného úveru/, preto aj vady týchto zmlúv sú stále rovnaké a preto sa ani argumenty vedľajšieho účastníka, ktorými na tieto vady poukazuje nemôžu líšiť.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvého stupňa potom správne postupoval, keď uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia. Keďže podľa prieskumu odvolacieho súdu boli aj uvedené trovy právneho zastúpenia vyčíslené súdom prvého stupňa v súlade s vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov a keďže s týchto trov priznal súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi náhradu len v pomere zodpovedajúcom pomernému úspechu odporcu v konaní, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy odvolacieho konania neuplatnil / § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p./.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.
V Trenčíne dňa 28. júna 2016

JUDr. Denis Vékony
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Eva Oravcová